

20. november 2018

18/00247

AFGØRELSE

i sag om XXX - Forsyningstilsynet

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra XXX over Energitilsynets afgørelse af 13. marts 2017 om EnergiMidt a.m.b.as introduktionstilbud og graduerede abonnementsbidrag.

Energiklagenævnet kan ikke realitetsbehandle klagen, da klager ikke er klageberettiget. Klagen afvises derfor.

Energiklagenævnets afgørelse er truffet i henhold til delegation af 9. maj 2018 fra formanden, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Med venlig hilsen

Lotte Rud Jensen
BA.jur.

Energiklagenævnet

NÆVNESES HUS

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

EAN nr. 5798000026070

ekn@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 21. marts 2017 en klage over Energitilsynets (nu forsyningstilsynet)¹ afgørelse af 13. marts 2017. Ved afgørelsen tog Energitilsynet stilling til, om EnergiMidt a.m.b.as² (herefter EnergiMidt) introduktionstilbud i form af halveret BBR m² betaling for nye kunder, der tilsluttes efter 31. december 2015, var i strid med § 20, stk. 5, jf. § 20, stk. 1, eller var urimeligt, jf. § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning³. Energitilsynet tog ligeledes stilling til, om det graduerede abonnementsbidrag for henholdsvis store og små kunder måtte anses for at være i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1, eller urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

2. Sagens oplysninger

Energitilsynet anmodede den 7. juli 2016 EnergiMidt om en redegørelse for det faste bidrag pr. BBR m² pr. år for nye forbrugere tilsluttet efter 31. december 2015. Energitilsynet anmodede endvidere om en redegørelse for det graduerede abonnementsbidrag.

Baggrunden herfor var en henvendelse fra klager. Klager anmodede Energitilsynet om at vurdere, om opkrævningen for incitamentsbidraget måtte anses for at være i strid med varmforsyningsloven, og herunder om der var grundlag for, at Energitilsynet greb ind.

3. Energitilsynets afgørelse

Den 13. marts 2017 traf Energitilsynet afgørelse vedrørende BBR m² opkrævning for nye kunder og gradueret abonnementsbidrag.

Energitilsynet vurderede, at EnergiMidts introduktionstilbud i form af en halveret BBR m² betaling over en frivillig valgt periode på 4 år ikke umiddelbart måtte anses for at være i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 5, jf. § 20, stk. 1, eller være urimeligt, jf. § 21, stk. 4. Energitilsynet fandt derfor ikke anledning til at foretage sig yderligere i anledning af sagen, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Energitilsynet bemærkede, at baggrunden for det reducerede faste bidrag var et ønske om at hæve tilslutningsprocenten ved at give et introduktionstilbud til nye varmekunder. Energitilsynet lagde hermed til grund, at det faste bidrag for de allerede tilsluttede kunder ikke var steget som følge af introduktionstilbuddet til de nye kunder, og at tilslutningen af nye varmekunder forventes at være en fordel for de eksisterende kunder fra senest 2020.

Energitilsynet vurderede ligeledes, at det graduerede abonnementsbidrag for henholdsvis store og små kunder ikke umiddelbart måtte anses for at være i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1, eller være urimeligt, jf. var-

¹ Forsyningstilsynet har pr. 1. juli 2018 overtaget Energitilsynets opgaver.

² EnergiMidt a.m.b.a. har efter fusionering ændret navn til Eniig a.m.b.a.

³ Lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 af lov om varmforsyning, der var gældende på tidspunktet for Energitilsynets afgørelse. Lovbekendtgørelsen er i dag erstattet af lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018.

meforsyningslovens § 21, stk. 4. Energitilsynet hæftede sig ved, at det graderede abonnementsbidrag skal dække omkostningerne ved drift og vedligeholdelse af målerparker og andre relaterede omkostninger, og at forskellen skyldes, at der er stor forskel i anskaffelsesprisen på de små målere, der er tilsluttet almindelige huse og de store industri målere, der afregnes hver måned.

4. Klagers bemærkninger

Energiklagenævnet anmodede ved e-mail af 28. august 2018 om klagers bemærkninger til, på hvilken baggrund klager anses for at have en individuel og væsentlig interesse i Energitilsynets afgørelse af 13. marts 2017. Energiklagenævnet vejledte i den forbindelse nærmere om reglerne for klageberettigelse.

Klager har som begrundelse for sin væsentlige og individuelle interesse i Energitilsynets afgørelse af 13. marts 2017 navnlig henvist til samt anført følgende synspunkter:

- Klager henviser til Folketingets Ombudsmands hjemmeside og refererer i den forbindelse til partsbegrebet og kravet om væsentlig og retlig interesse i sagen og dens udfald.
- Klager henviser endvidere til FOU 1990.83, hvortil klager bemærker følgende:

”[...]

Ombudsmanden bekræfter utvetydigt, at enhver klage fra private skal bare ikke automatisk/systematisk afvises og automatisk/systematisk ikke realitetsbehandles fordi klageren ikke er part i sagen, dette vil være i strid med bestemmelsen i prismærkningslovens § 10 at afvise stillingen til konkrete sager. Der skal minimum foretages en vurdering om, der er mistanke om lovovertrædelse af større eller principiel betydning.

Dvs. Energiklagenævnet er forpligtet til at realitetsbehandle sagen uagtet min klageberettigelse.

[...]”

- Til støtte for udtalelsen bemærker klager med henvisning til Energiklagenævnets afgørelse af 18. juli 2014 med j.nr. 1021-13-123, at Energiklagenævnet har pligt til at realitetsbehandle klagen uagtet klagers klageberettigelse, idet der i nærværende sag er

tale om en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse eller er udvist en ulovlig adfærd.

- At det er uden betydning for spørgsmålet om klageberettigelse og dermed Energiklagenævnets mulighed for at realitetsbehandle klagen, at spørgsmålet om lovligheden af EnergiMidts' tarifiering ikke alene har betydning for klager men tillige en række andre kunder.
- At det ikke er antallet af berørte kunder men interessen i sig selv, som er afgørende for vurderingen af den individuelle interesse i sagen.
- At kravene, der skal være opfyldt for at opnå partsstatus, ikke gælder for klager, idet klager er adressat for Energitilsynets afgørelse.
- At partsbegrebet kan udvides. Klager henviser i forbindelse hermed til Energitilsynets afgørelse af 22. april 2015, hvor en advokat på vegne af en boligforening fik partsstatus.

5. Forsyningstilsynets bemærkninger

Forsyningstilsynet er fremkommet med følgende bemærkninger vedrørende klagers klageberettigelse:

”[...]

Forsyningstilsynet kan hertil bemærke, at Forsyningstilsynet ikke finder, at klager er part, da klager ikke må anses for at have den fornødne individuelle interesse i sagen.

Afgørelsen af 13. marts 2017, som klager har indbragt for Energiklagenævnet, er rettet mod virksomheden.

At en henvendelse fra klager medførte, at Forsyningstilsynet blev opmærksomt på tarifieringen, og at Forsyningstilsynet på den baggrund rejste en sag med henblik på en nærmere vurdering af den reducerede BBR- betaling og det graduerede abonnementsbidrag i EnergiMidt, inden tilsynet traf afgørelse om ikke at foretage sig yderligere, gør ikke, at klager af den grund får partstatus i henhold til de forvaltningsretlige regler.

Da klager ikke blev betragtet som part, hvilket blev meddelt klager i mail, har klager ikke fået – og har heller ikke haft krav på at få -

meddelt en klagevejledning over det forhold, at Forsyningstilsynet ikke ville foretage sig yderligere sagen.

Forsyningstilsynet henviser i det hele til vores skrivelse af 21. marts 2017 til klager, hvori er redegjort nærmere for, hvorfor klager ikke er blevet tillagt partsstatus m.m.

Forsyningstilsynet henviser i øvrigt til Energiklagenævnets afgørelse af 16. november 2016 i sag j.nr. 1021-16-27, hvor Energiklagenævnet afviste at behandle klagen fra klager over Energitilsynets afgørelse af 14. juli 2016 om EnergiMidts tarifiering (afkølingstarif) og partsstatus. Energiklagenævnet fandt i lighed med Energitilsynet, at klager ikke havde den fornødne interesse i sagen om EnergiMidts tarifiering.

[...]"

Det fremgår af Energitilsynets skrivelse til klager af 21. marts 2017, at Energitilsynet ikke anser klager som part i sagen. Energitilsynet begrundede den manglende partsstatus med, at klager ikke er individuelt berørt. De henviser bl.a. til den ovennævnte afgørelse fra Energiklagenævnet (j.nr. 1021-16-27).

6. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

7. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet behandler i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1 klager over afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministerens eller af Energitilsynet efter varmemforsyningsloven eller efter regler udstedt i henhold til varmemforsyningsloven.

Varmemforsyningsloven indeholder ikke udtømmende regler om kredsen af klageberettigede. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Energiklagenævnet efter bestemmelsen i varmemforsyningslovens § 26, stk. 1, skal derfor foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige regler.⁴ Efter disse regler kræves en væsentlig og individuel interesse i, at afgørelsen ændres, før der kan klages. Begge betingelser skal være opfyldt, før en person kan anses som klageberettiget.

Kravet om væsentlig interesse indebærer, at betydningen af afgørelsen for den pågældende skal være af en vis styrke og intensitet. En moralsk eller mere generel præget interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig.

⁴ Forvaltningsret - Almindelige emner, 6. udgave, 2016 af jurist- og økonomiforbundets forlag, s. 309-311 samt Forvaltningsloven med kommentarer af Niels Fenger, 1. udgave, 2013 af jurist- og økonomiforbundets forlag, s.127-151.

En interesse skal imidlertid – udover at være væsentlig – også være individuel. Dette betyder, at den pågældende afgørelse skal være mere indgribende over for den, der vil klage end i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen. Hvis en større kreds af personer berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer således ikke en individuel interesse i afgørelsen.

Energiklagenævnet finder efter en samlet og konkret vurdering ikke, at klager er klageberettiget over Energitilsynets afgørelse af 13. marts 2017.

Energiklagenævnet har lagt vægt på, at Energitilsynets afgørelse ikke er mere indgribende over for klager end de resterende forbrugere, og at der ikke ses at være yderligere omstændigheder i sagen, som kan begrunde, at klager har en individuel interesse i en efterprøvelse af, om Energitilsynets vurdering vedrørende BBR m² opkrævning for nye kunder og gradueret abonnementsbidrag er i overensstemmelse med varmemforsyningsloven. Det øvrige af klager anførte kan ikke føre til andet resultat.

Da klager ikke er klageberettiget, kan Energiklagenævnet ikke behandle klagen.

8. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet afviser klagen over Energitilsynets afgørelse af 13. marts 2017 på grund af manglende klageberettigelse.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.⁵

Energiklagenævnets afgørelse er truffet i henhold til delegation af 9. maj 2018 fra nævnets formand, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på hjemmesiden: www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

⁵ Jf. nugældende lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018 af lov om varmemforsyning.

På nævnets vegne og efter delegationsbeføjelse af 9. maj 2018 fra nævns-
formanden

Stine Bukdahl
Chefkonsulent, cand.jur.

/Lotte Rud Jensen
BA.jur.

Afgørelsen er sendt til:

XXX
Forsyningstilsynet

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018 om varmeforsyning

”[...]

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, energi-, forsynings- og klimaministeren eller Energitilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven

[...]”